

Spm. nr. S 5109

Til indenrigs- og sundhedsministeren (20/8 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren oplyse, om det er i overensstemmelse med opfattelsen af, at det er de praktiserende læger, der er indgangen til sundhedsvæsenet på baggrund af artikler i Politiken den 19. august 2004, når Falck som led i overtagelsen af nogle virksomheders sygdommeldinger skal stå for sundhedsfaglig rådgivning af de ansatte, der melder sig syge?«

Svar (9/9 04)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Den alment praktiserende læge fungerer i dag som borgerens almindelige indgang til sundhedsvæsenet, herunder som den centrale sundhedsperson, der følger og vejleder borgeren i forhold til borgerens helbredssituation og eventuelle behandlingsforløb i sundhedsvæsenet. De alment praktiserende læger færdigbehandler ca. 90 % af henvendelserne og sørger for eventuel videre visitation af patienter.

Jeg har forstået, at den endelige udformning af den i spørgsmålet omtalte opgave for Falck endnu ikke er fastlagt. Derfor kan jeg ikke kommentere konsekvenserne. Jeg mener dog, at private ordninger, som den i spørgsmålet omtalte, ikke ændrer ved den alment praktiserende læges centrale opgavevaretagelse i sundhedsvæsenet.

Spm. nr. S 5110

Til beskæftigelsesministeren (20/8 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren kommentere, om der ikke er tale om en omgåelse af helbredsoplysningsloven, når Falck som tredjepart får adgang til at indhente oplysninger om personfølsomme helbredsoplysninger vedrørende årsagen til ansattes sygdommeldinger på baggrund af artikler i Politiken den 19. august 2004 om, at Falck nu tilbyder virksomheder at overtage arbejdet med sygdommeldinger?«

Svar (2/9 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Indledningsvis bemærkes, at jeg alene kender den omtalte ordning fra omtale i dagspressen, og indenfor rammerne af besvarelsen af et § 20-spørgsmål har jeg derfor ikke mulighed for at tage stilling til den konkrete sag, men kan alene udtale mig om helbredsoplysningslovens generelle regler.

Her er det vigtigt at fastslå, at en tredjemand, der handler på arbejdsgivers vegne, ikke har videre adgang til at anmode om helbredsoplysninger end arbejdsgiver selv har. Det fremgår direkte af lovens § 2, stk. 5.

En arbejdsgiver kan under ansættelsen alene anmode om helbredsoplysninger med det formål at få belyst om lønmodtageren lider af en sygdom, der har væsentlig betydning for arbejdsdygtigheden. En sygdom i udbrud har selvsagt konkret betydning for arbejdsdygtigheden. Det giver imidlertid ikke arbejdsgiver adgang til at spørge om sygdommens navn, diagnosen, mens arbejdsgiver selvsagt kan spørge til udsigterne til at arbejdet kan genoptages, prognosen.

Loven indeholder omvendt ikke noget forbud mod, at lønmodtageren af sig selv oplyser en diagnose, og der er heller ikke noget til hinder for, at arbejdsgiver eller en tredjemand, der handler på vegne af arbejdsgiver, efterfølgende gør brug af en sådan oplysning, fx ved at iværksætte foranstaltninger på arbejdspladsen, som kan nedbringe sygefraværet. Endvidere vil en generel opfordring til åbenhed omkring årsager til sygefravær, eksempelvis i en sygefraværspolitik for den pågældende arbejdsplads, utvivlsomt kunne fremsættes uden at § 2, stk. 1 overtrædes derved.

Spm. nr. S 5151

Til indenrigs- og sundhedsministeren (23/8 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvor mange patienter der fra 2002 og indtil nu er blevet flyttet fra intensivafdelinger på landets sygehuse udelukkende begrundet i pladsmangel, samt oplyse, hvad ministeren vil gøre for at stoppe denne helt